

ster Svend Auken, i hvis fodspor den nuværende regering fantasiløst har trasket siden september 1982. Resultatet er blevet et mismask, som er skruet ganske og aldeles forkert sammen. Fremskridtspartiet har derfor adskillige gange, senest ved L 254 af 12. april 1988 om opfyldelse af grundlovens § 75 (arbejde til alle), i alle detaljer og med særdeles udførlig argumentation påvist, hvordan problemet løses hensigtsmæssigt i det nuværende samfund.

Men folketingsflertallet er åbenbart endnu ikke modent til at vedtage april-forslaget, og derfor er Fremskridtspartiet som nødhjælp enig i, hvad så at sige alle arbejdsministre siden 1974 har forsøgt på, nemlig at lappe på det overleverede, aldeles forfejlede system. Det er desværre sket ved, at den ene arbejdsminister efter den anden har stablet sine egne fikse ideer oven på hinanden og talt om at fjerne de såkaldt utilsigtede misbrugsregler og den dermed forbundne dagpengetænkning.

Alle de mange bestræbelser har lidt skibbrud i det virkelige liv, fordi parterne her hurtigt indstiller sig på at malke flest mulige skatteyderkroner ud af systemet, også som det er blevet ændret ud fra tankegange fra arbejdsministerielle skriveborde, der ikke er væsentligt mere livsnære (og dermed acceptable planlæggere) end de såkaldte økonomiske vismænd (se eksempelvis juni 1988-rapporten fra Det Økonomiske Råds formandskab).

1988-aftalerne mellem Folketingets fire ældste partier adskiller sig næppe på nogen måde fra sine forgængere hverken i seriøsitet eller vandtæthed. Men lovfæstelse af aftalerne vil nok slå mere positivt i stykker, end nogen af lapperierne fra tidligere arbejdsministre har ødelagt.

Dette er kraftigt underbygget ved de hundredvis af henvendelser, som er kommet fra meget store dele af det danske samfund, efter at L 57 af 13. oktober 1988 er blevet kendt hos de pågældende. Mange er endnu ikke opmærksomme på lovforslaget, og derfor vil fortsatte analyser utvivlsomt afsløre endnu flere skadevirkninger end de hidtil påviste myriader.

Fremskridtspartiet finder det derfor klogest, at Arbejdsmarkedsudvalget fortsætter med at gennemarbejde sagen, ved at forslaget efter anden behandling tilbagesendes til udvalget, der selvfølgelig må tage i betragtning, at når nye principper først er lovfæstede, er det særdeles

sandsynligt, at kommende års arbejdsministre for at skaffe penge i kassen vil ønske at skærpe tal m.v. i de nye paragraffer, så disses forbandelser vil vokse og vokse år for år. Skal der siges nej, er det bedst at gøre det før nye ukrudtsplanter overhovedet slår rod.

Et tredje mindretal (Centrum-Demokraternes medlem af udvalget) finder det af hensyn til forholdene på arbejdsmarkedet positivt, at regeringen og Socialdemokratiet har udvidet det oprindelige forlig og samtidig lempet de foreslåede regler både for arbejdsgivernes betaling af godtgørelse for første ledighedsdag og for de oprindeligt foreslåede regler om begrænsning af supplerende dagpenge.

Da mindretallet dog finder, at der fortsat er brancher, der bliver urimeligt ramt af de nye regler, ligesom både omfang og størrelse af arbejdsgivergodtgørelsen i en række tilfælde overstiger mulighederne efter de gældende regler, har mindretallet stillet ændringsforslag nr. 16-18. Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til disse ændringsforslag.

For så vidt angår ændringerne i reglerne for supplerende dagpenge finder mindretallet fortsat, at de nye bestemmelser vil ramme grupper, der ikke eller kun meget vanskeligt vil have mulighed for at finde sig et heltidsarbejde, selv efter et arbejdstilbud, og mindretallet vil derfor stemme imod ministerens ændringsforslag nr. 1 og 12.

Med disse bemærkninger indstiller mindretallet lovforslaget til *vedtagelse* med de af mindretallet stillede og/eller tiltrådte ændringsforslag.

Et fjerde mindretal (Kristeligt Folkepartis medlem af udvalget) indstiller lovforslaget til *vedtagelse* med de af mindretallet stillede og/eller tiltrådte ændringsforslag.

Ændringsforslag

Til § 1

Af *arbejdsministeren*, tiltrådt af et flertal (S, KF, V, RV og KRF):

1) I nr. 2 indsættes før det foreslåede § 1, stk. 3, som nyt stykke:

»Stk. 3. Ledige, der på grundlag af andet arbejde end arbejdstilbud har ret til dagpenge ef-